

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/23-15394
Otsuse kuupäev 04.05.2024
Komisjoni koosseis Alar Urm

Tarbija
Kaupleja Salva Kindlustuse AS (10284984)

Tarbija nõue Kuna kaupleja on lepingus märkinud asenduspinna piirmääraks 5000 €, siis tarbija selle hüvitamist ka soovib.

Resolutsioon:

- 1) Avaldus osaliselt rahuldada. Kaupleja peab tasuma tarbijale asenduspinna üürikulu hüvitise summas 2000 eurot.
- 2) Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Pooled on sõlminud kodukindlustuse lepingu.

Esitatud asjaolude kohaselt puudub vaidlus selles, et kindlustusleping kehtib ja toimus kindlustusjuhtum. Samuti puudub vaidlus selles, et tarbijal on õigus saada asenduspinna kulude hüvitis ja asenduspinna kasutamise vajadus oli tekkinud.

Kaupleja seisukoht:

Tarbija nõuet ei rahuldata, sest puuduvad asenduspinna rentimise dokumendid.

Komisjoni põhjendus:

Pooled on sõlminud kodukindlustuse lepingu. Esitatud asjaolude kohaselt puudub vaidlus selles, et kindlustusleping kehtib ja toimus kindlustusjuhtum. Samuti puudub vaidlus selles, et tarbijal on õigus saada asenduspinna kulude hüvitis ja asenduspinna kasutamise vajadus oli tekkinud.

Esitatu põhjal vaidles kaupleja asenduspinna kulude suuruse osas vastu, väites, et tarbija poolt soovitud asenduspinnad ei ole samasugused, kui oli kahjustada saanud elamispind. Kaupleja esindaja kinnitas e-kirja teel, et kaupleja on nõus tasuma asenduspinna üürikulude katteks kindlustushüvitise summas 2000 eurot.

Vastavalt VÕS § 489 lg 1 on kindlustusandja kohustus kindlaks teha kahju suurus. Sega oleks kindlustusandja lepingust tulenev kohustus olnud kindlaks teha asenduspinna hüvitise suurus ja see kindlustusvõtjale teatavaks teha. Kindlustusandja valitud meetod, kus ta vastas eitavalt tarbija esitatud asenduspinna üürimise ettepanekutele ja lõpuks esitas ilma põhjenduseta väite, et hüvitab asenduspinna üürikulu katteks ainult kuni 2000 eurot, ei ole kahjukäsitlemise viis, mis kahju hüvitise taotlejat aitaks ning vaidlusi väldiks.

Pooltel ei ole vaidlust selle üle, et kindlustusjuhtum on toimunud ja asenduspinna kasutamise hüvitise suurus on 2000 eurot. Kodukindlustuse tingimuste p 12.1.1. ei sätesta, et asenduspinna üürikulu hüvitamise eeldus on üürilepingu sõlmimine ja selle esitamine kindlustusandjale. Üürikulu all võib mõista summat, mis tuleb tasuda samaväärse elamispinna üürimisel ja kindlustusvõtja, kelle elamispinda ei saa kindlustusjuhtumi tõttu kasutada, võib sellest tekkinud kahju hüvitamist nõuda ka kasutuseelise kaotamise alusel, kus üüri suurus määratleb nõude summa.

Kaupleja esindaja on tunnistanud, et kindlustusandjal on hüvitise tasumise kohustus ja määratlenud selle ka summaliselt - 2000 eurot. Pärast seda ei andnud kaupleja kliendile enam selle kahju hüvitamise kohta mingit tagasisidet ja jättis põhjendamata, miks on võimalik hüvitis piiratud 2000 euroga. Tarbija ei ole esitanud tõendeid, et kahju suurus oli 5000 eurot.

Kauplejal on kindlustushüvitise tasumise kohustus tüüptingimuste p 8,9 ja 12 alusel ja VÕS § 476 lg 1 alusel. Kuna kindlustusandja ei ole täitnud kindlustushüvitise tasumise kohustust on kindlustusandja rikkunud kohustust VÕS § 100 mõttes ja tarbijal on alus esitada kahju hüvitamise nõue VÕS § 101 lg 1 p 3 alusel. Kindlustusandja vastutust välistavaid ega rikkumist vabandavaid asjaolusid ei ole esitatud. Sellise kahju hüvitamine on poolte vahel sõlmitud kindlustuslepingu eesmärk.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Alar Urm

/allkirjastatud digitaalselt/